

Úřad vlády České republiky

V Praze 3. dubna 2025
Čj. 14689-2025-UVCR
Sp. zn. SPIS-2025-2127

ROZHODNUTÍ

Úřad vlády České republiky, Odbor právní (dále jen „**Úřad vlády**“), jako věcně příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o informacích**“),

rozhodl

o žádosti o poskytnutí informací spolku European Educational Cannabis Clinic, z.s., IČO: 227 27 281, se sídlem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov, Konopná apatyka královny koloběžky první, ID DS: 6ufexs6 (dále jen „**žadatel**“), doručené Úřadu vlády dne 11. března 2025, upřesněné dne 19. března 2025,

takto:

Podle § 15 odst. 1, § 2 odst. 4 a § 11b zákona o informacích **se žádost částečně odmítá, pokud jde o otázky č. 3 a 5.**

Odůvodnění

Dne 11. března 2025 byla Úřadu vlády doručena elektronická žádost s odkazem na zákon o informacích, která byla formulována následujícím způsobem. Žádost byla upřesněna dne 19. března 2025.

„1) Sdělte, který vrcholově odpovědný státní orgán či ministr/premiér byl povinným uvádět v přístupových jednáních k EU zahájených aliančními dohodami od roku 1990, resp. Českou republikou od r. 1993, resp. podáním žádosti tři roky před přijetím zákona o návykových látkách (ZoNL), zavádějícího (prvně až) od roku 1999 do českého právního řádu limit zakázaného obsahu THC v konopí (0,3 % THC), že ČR přijala do právního řádu unijní nařízení s metodou společenství pro zjištění obsahu THC v konopí

2) Zašlete důvodovou zprávu vlády k přijetí zákona o návykových látkách schvalovaného v době přístupových jednání k EU a pasáže o zavedení limitu THC v dokumentu označte a dále zašlete důvodovou zprávu vlády k novele ZoNL č. 362/2004 Sb., kterou přešlo dle §§ 5 a 29 ZoNL oznámení o pěstování a nakládání s konopím vypěstovaném na ploše nad 100 m² (pěstování konopí do 100 m² bez oznámení zůstalo) z ministerstva zemědělství na ministerstvo financí, resp. celní správu, což se de iure stalo s účinností od 1.7.2004, resp. 1.1.2005, tedy s účinností po vstupu do EU! Čili vše se připravovalo a schvalovalo v době, kdy dle pravidel EU již muselo být unijní nařízení s metodou společenství ke zjištění legálního/nelegálního konopí dle obsahu THC součástí našeho právního řádu.

3) Sdělte, kdy a kterým úkonem vláda v otázce jedna výše (nařízení/usnesení/vyhláška/opatření etc.) pověřila v době přístupových jednání k EU ministry financí (celní správa) a vnitra (policie) ověřit – nebo zda to v době přístupových jednání vyplývalo z resortních povinností (?) a rozhodnutí vlády nebylo třeba (?), což uveďte – že ministerstvo zemědělství, které dle nás bylo do novely č. 362/2004 Sb. odpovědné za implementaci nařízení EU s metodou společenství na zjištění obsahu THC v konopí – ji skutečně přijalo do právního řádu a v tomto stavu ji delegovalo na represivní kontrolní orgány (celní správu a policii). Pokud naopak vnitra a finance byly samy ze své povinnosti dané podkladovými materiály k přistoupení k EU odpovědnými si toto implementované nařízení vyžádat pro své vlastní úřady (celníky a policisty) od zemědělců, toto uveďte. Pod otázkou č. 3 se tedy skrývají tři samostatné žádosti.

4) Zašlete důvodovou právu vlády k nařízení č. 455/2009 Sb. a důvodovou zprávu vlády k novele tohoto nařízení č. 3/2012 Sb. a obě dvě nařízení vlády z prosince 2009 a ledna 2012 zašlete včetně všech příloh, aby totiž bylo všem občanům známo, že i když Parlament trestním zákoníkem zmocnil vládu, aby určila pro nový trestný skutek od 1.1.2010 (nedovoleného pěstování konopí) limity trestnosti pěstování rostlin a hub a nezkorumpovaná přechodná vláda Jana Fischera uvedla, že teprve když více než 5 rostlin konopí změřených na obsah THC v celém svém objemu (tzn. včetně stonku, větviček, semen, kořene) přesáhne 0,3% THC, je založena trestnost skutku, tak zkorumpovaná vláda Petra Nečase (viz trestní podnět na Petra Nečase ke stažení v odkazu na 3) tzv. vzorek konopí z definice „celý objem rostliny“ změnila na trestní definici konopí „vše, co projde sítím“, přičemž minimální vzorek 5 rostlin k měření pro určení trestnosti vláda ponechala, viz přílohy obou nařízení vlády, aniž určila reprezentativní vzorek dle závazného pravidla - metody EU (minimálně 50 rostlin konopí ze středu pěstební plochy měřených současně - společně homogenizovány), nebo aspoň reprezentativního vzorku dle metod OSN - UNDOC/EU- ENFSI (reprezentativní vzorek je určen metodou dvojnásobku, kdy do 10 rostlin konopí na poli či sklizených se měří ze všech 10. rostlin současně, někdy je uváděno až do 30. rostlin současně). Údajně Nečasova vláda v důvodové zprávě píše, že si to přejí státní zástupci, aby mohli lidi stíhat, neboť tak, jak vláda určila, policie obsah THC neměří.

5) Sdělte, zda se Úřad vlády nebo premiér připojí/-te k trestnímu podnětu na expremiéra Petra Nečase za neoznámení páchání trestného činu a zločinů státními zástupci a policisty (viz čtvrtá žádost výše), kteří vůči občanům nepostupovali, jak pro trestní předpis určil Parlament a delegoval vládu určit (popř. také trestného oznámení na ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, který novelizaci navrhoval). Trestní podnět na Petra Nečase je v odkazu níže ke stažení a je popsán od bodu 14 na straně 12 trestního podnětu (policejním prezidiem předáno vyšetřit policii)“

Žadatelé již byly poskytnuty informace požadované v otázkách č. 1, 2 a 4 žádosti. Žadatel byl dále informován, že ke zbývajícím částem žádosti, tedy k otázkám č. 3 a 5, bude vydáno samostatné rozhodnutí.

Dle § 2 odst. 1 zákona o informacích je Úřad vlády státním orgánem povinným poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. Podle § 28 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů mu přísluší plnění úkolů souvisejících s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti vlády České republiky, jejích orgánů, členů vlády, kteří nejsou pověřeni řízením ministerstva nebo jiného úřadu, a orgánů, o nichž tak stanoví zvláštní zákon nebo tak rozhodne vláda. Úřad vlády je tak povinen poskytovat informace o věcech, které měla k dispozici vláda nebo její poradní či pracovní orgány.

Dle § 3 odst. 3 zákona o informacích se informací rozumí „jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.“

K otázce č. 3 žádosti sděluje povinný subjekt následující. Jak bylo ověřeno v rámci organizační struktury povinného subjektu, Úřad vlády informacemi požadovanými v otázce č. 3 nedisponuje. Žadatel se tak v předmětné části žádosti domáhá poskytnutí informací, které nemá Úřad vlády zachyceny v žádné podobě ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o informacích.

Jak vyplývá z výše uvedeného, žadatel se v části žádosti domáhá poskytnutí neexistujících informací, resp. informací, kterými Úřad vlády v současné době nedisponuje a zároveň mu ze zákona nevyplývá povinnost těmito informacemi disponovat. Požadované informace nemůže povinný subjekt získat ani na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které již k dispozici má ani je nemůže poskytnout postupem podle § 4a odst. 1 věty třetí zákona o informacích, tj. poskytnutím většího celku, jehož je požadovaná informace součástí. Je tedy zjevné, že v daném případě jsou splněny podmínky stanovené v § 11b zákona o informacích pro odmítnutí části žádosti.

Podle § 2 odst. 4 zákona o informacích se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Otázka č. 5 žádosti je svým obsahem žádostí o poskytnutí informací, které jsou budoucím rozhodnutím. Přitom termínem „rozhodnutí“ nelze rozumět pouze rozhodnutí správní, ale jakékoli (vyřešení otázky náležející do působnosti povinného subjektu (např. rozhodnutí zastupitelstva obce, usnesení vlády, uzavření smlouvy apod.). Takové rozhodnutí přitom ani nemusí být nijak formalizováno, může se např. jednat o faktický úkon (budoucím rozhodnutím je např. schválení materiálu ministrem a jeho předání vládě k projednání). Žadatel tedy fakticky žádá, aby Úřad vlády předjímal své budoucí rozhodnutí a/nebo budoucí rozhodnutí předsedy vlády k žadatelem vymezené problematice. Taková povinnost však ze zákona nevyplývá, povinný subjekt tedy není povinen sdělovat svá budoucí rozhodnutí, tedy sdělovat žadateli, zjednodušeně řečeno, jaká opatření má v úmyslu učinit v určitých záležitostech a je proto namístě část žádosti odmítnout s odkazem na § 2 odst. 4 zákona o informacích. Doplnujeme, že povinným subjektem je Úřad vlády, nikoliv osoba předsedy vlády, od kterého je v této otázce taktéž požadováno poskytnutí informací, které jsou budoucím rozhodnutím.

S ohledem na naplnění důvodů pro neposkytnutí informací podle § 11b a § 2 odst. 4 zákona o informacích je tedy na místě aplikovat § 15 odst. 1 zákona o informacích, jenž stanoví, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, a to v daném případě z důvodu, že předmětem části žádosti je požadavek na poskytnutí fakticky neexistujících informací, resp. informací, kterými Úřad vlády nedisponuje, jakož i z důvodu, že předmětem části žádosti je žádost o vydání budoucího rozhodnutí.

S odkazem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho oznámení podat rozklad (§ 152 odst. 1 a 5 správního řádu), a to podáním učiněným u Úřadu vlády. O rozkladu rozhoduje vedoucí Úřadu vlády.

Lhůta k podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí účastníku řízení oznámeno (doručeno). Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den (§ 40 odst. 1 písm. a) a c) správního řádu). V případě, že rozhodnutí bylo uloženo u provozovatele poštovních služeb a nebylo dříve adresátem vyzvednuto, považuje se desátý den od připravení rozhodnutí k vyzvednutí za den doručení. Lhůta k podání rozkladu počíná v takových případech běžet dnem následujícím po uplynutí desátého dne, kdy bylo rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek § 41 správního řádu požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

Mgr. Jan Večeřa
ředitel Odboru právního